

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 3. Synopsis vitæ Ven. Patris Ludovici de Ponte, sumpta ex Bibliotheca scriptorum Societatis Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

racula autem in vita patrata ; recensentur ibi viginti octo, quæ ad hujus servi Dei invocationem, vel ad tantum reliquiarum ipsius Dominus operatus est.

Vt autem legentibus hoc scriptum aliquam notitiã vitæ hujus insignis Viri, exhibeamus, placet hic transcribere brevem ejus synopsis, quam P. Philippus Alegambe, & P. Nathanael Sotuellus in Bibliotheca scriptorum Societatis exhibent.

§. III.

Synopsis Vitæ Venerabilis Patris Ludovici à Ponte, desumpta ex Bibliotheca Scriptorum Societatis JESU.

Ludovicus de Ponte natione Hispanus, Patria Pincianus ab ipsis incunabilis factus atque educatus ad pietatem. Natus est loco nobili, anno Salutis 1554. die 10. Novembris, & Societatem nostrã expetivit annum agens Vigesimalium, atque admissus est anno 1574. die 2. Decembris, cum jam Philosophicis esset disciplinis instructus, & duos annos in Sac. Theologiæ studio utiliter posuisset. Multum ille quidem, ac diu secum luctatus est animo recipicante ; cum affectus, & diuturna consuetudo, eum traheret ad Sacrum Ordinem Prædicatorum. At ex adverso tanta motionum internarum efficacitate rursus ad Societatem impellebatur præsertim cum cerneret fructum admirabilem, quem in mortalium Salute procuranda, quotidie illa referret, ut reluctari non posset Deo incitanti. Exibat in agrum, ibique laxatis animo habenis, in gemitus, & suspiria, ne dirrumperetur, sese profundeabat. Vocabat in Vota Deum, ne se pateretur ignarum esse suæ

voluntatis, in tam ancipiti fluctuatione, quoniam ab ipso unius nutu pendere statuerat. Sex ipsos menses tenuit illa jactatio. Sed quoties ad Orationis quietem se componebat, atque in divino conspectu expendebat res suas, semper hæc illi se cogitatio ingerebat, velle Deum, ut Societati Jesu se adjungeret: cui se tum Deum pœnitens addixit. Cum P. Martini Gutierrez viri clarissimæ Sanctitatis conciones audisset, & Francisci Suarii modestiam in Theologica Disputatione, cui præsidebat, exhibitam, esset admiratus. Methymnæ Campi, posuit Tirocinium Sanctitatis suæ Ludovicus, ubi tuuc ardebant omnia eo igne, quem P. Balthasar Alvarez, paulò ante accenderat, ipse in tam insigni Palæstra, adeo se strenuè exercuit, ut tanquam in absolutum perfectionis exemplar, in eum jam tum cæteri intuerentur. Subinde Majorum jussu profectus est studia litterarum, in quibus longo post se intervallo condiscipulos omnes reliquit propter ardorem animi, promptum ingenium, acre judicium. Sacerdotio initiatus anno Salutis 1580. Aristotelis cursum (ut vocant) docendo Legionem confecit, & Sacram etiam Theologiam professus est acutè, graviter, & eruditè, Aemulatus egregie in publicis actibus, quam adamaverat in Francisco Suario moderationem. Sed cum non minùs Vitæ integritate, ac Religione, quam ingenio, ac doctrina excelleret, Magistri novitiorum, atque Rectoris partes, sæpe subire jussus est, easque per egregiè sustinuit. Sed tenui, vel potius nulla valetudine, qua semper fluctabatur coactus est abrumpere, & gubernandi, & docendi cursum, & animum ad ea scribenda transferre, quæ longo usu, assidua meditacione, perpetua sui mortificatione didicit; & non tam ex aliorum libris hausit, quam in se ipse expertus est; Nimirum, ut summa quædam capita virtutum ejus delibem. Paupertatis amore

vestibus semper usus est attritis ; modica suppellectili
 atque pertenui, cibis communibus, & nisi morbi prohi-
 berent, & necessitas, in triclinio communi. Virginita-
 tatis decus servavit intemeratum : Virgineam in ore
 totoque habitu corporis modestiam emulatus. Superi-
 ores, etiam quos olim habuerat subditos, aut disci-
 pulos, mirificè observabat, nihil illis inconsultis aggre-
 diabatur ; vel tum cum præerat aliis, habebat adjunctum
 quempiam, cui in sui ipsius tractatione auscultaret : Erat
 in familiari sermone suavissimus ; placidus in omnes
 atque mansuetus, & tam sui despiciens, ut cum ingenio,
 doctrina, prudentia valeret ad miraculum, infimis ta-
 men quibusquè, facile concederet ; sua submitteret
 aliorum iudicio, & promptus ex eorum censura castiga-
 ret. Ornamenta animi sui omni studio contegebat ;
 crebro se coram aliis in publico cœnaculo de erratis
 accusabat. Inflammatissima charitate ferebatur in
 Deum, in cuius semper præsentia versabatur. Multam
 cum Deo familiaritatem contraxerat, quam ipse diu-
 turna oratione fovebat. Erga Ven. Eucharistiam tan-
 to erat affectus, ut integras sæpe noctes coram illa tran-
 saret infomnes, humi provolutus ; die frequentissimè sa-
 lutaret ; qua in re fruebatur liquidissima voluptate, nec
 raro Divinis illustrationibus irradiabatur. Tantis affe-
 ctibus Divina tractabat, aut verius patiebatur, ut sibi
 videretur, interdum ob æstus vehementiam de vita pe-
 riclitari. Oranti aliquando postulanti que vires, ac lu-
 men quibus fretus ex Divino nutu Salutem hominum
 apte procuraret ; Lux divina tam copiosè superinfusa
 est, ut impotens sui surgeret ab oratione, & tamquam
 luminis vim declinaturus inambularet, ingeminaretquè,
 inter gemitus, & suspiria ; *Non plus Domine, non plus ;*
non tantum luminis ; Sufficit, Sufficit : Videbaturquè illi
 cubiculum vivis ignibus inflammari, seque atque ani-
 mam

mam suã exardescere ; futurumque fuisse, ut usura vitæ
 exueretur, nisi Deus impetum temperasset . Atque ex
 illo scribere aggressus est, & se proximorum auxilio, Spi-
 ritu plane Apostolico impendere. Omnibus votis con-
 tenderat Missionem ad Indos impetrare ; sed quando
 ea concessa non fuit, plurimos suis adhortationibus eò
 promovit . Triginta ipsos annos , ita fuit in Salutem
 hominum intentus , ut nunquam ab ea cura vacaret
 Anno 1599. Villagarcia exoravit, ut afflatorum peste
 fervitiis exponeretur, quo in munere versatus est sedu-
 litate permagna . Pollebat eximia vi mentis ad mo-
 tus animorum diversosque Spiritus distinguendos, po-
 tens verbo, & consilio ad turbatos animos componen-
 dos; Arcanas consulentium se cogitationes rimabatur
 divinitus, nec sine admiratione ipsorum cognoscebat .
 Multa docebatur à Deo supra vulgarem modum . Al-
 locutione sola molestas animarum vexationes multis
 excussit ; Corpus suum omni genere severitatis , ita
 confecit, ut totos 36. annos cum morbis, cruciatibusq;
 gravissimis sit conflictatus, ea firmitate animi, ac tole-
 rantia , quæ faceret omnibus admirationem . Certe
 Medici, sine ambiguitate rebantur, eum miraculo vive-
 re; & visos ajunt non semel Angelos fomentis, unctio-
 nibus, aspersioibus, vitam illi retinere fugientem. Vi-
 gesimo ante obitum anno votum conceperat, nullum
 se animo deliberato peccatum quantumvis tenue ad-
 missurum nam nullum unquam lethale crimen sibi cõ-
 scivisse in comperto est . Ex eo tempore nihil in ipso
 notari potuit, quod constaret esse capax reprehensio-
 nis . Unus erat Confessarii labor, idoneam absolutio-
 ni materiam in ipso reperire . Multa ad hæc à Deo
 gratuita dona accepit . Præstitit enim facilitate lacry-
 marum, gratia Sanitatum, Spiritu Prophetiæ, prudentia
 supra humanam eximia . Sæpe toto coruscare corpore
 visus

visus est; nonnunquam oranti globus clarissimi fulgoris impendere, aliquando media in luce totus radiare contremiscente conclavi, & tignis in laqueari stridentibus. Mortis suæ diem, atque horam illum præsensisse non ex vario coniectura est; nam & Sacramentis festinato se muniri postulavit, & resolutionis suæ tempus instare disertè asseruit, & cum tribus horis Scriptionē quandam urfisset, ea absoluta tamquam functus officio, quo tenebatur in corpore; *Nunc dimittis, inquit, Servū tuum Domine in pace.* Demum inter dicendum, *In manus tuas Domine commendo Spiritum meum,* placidissimè expiravit Vallisoleti die 17. Februarii anno Salutis 1624. ætatis 70. ab adita Societate 50. ab emissa professione 4. Votorum 21. Mortuo vultus quàm vivo serenior fuit: manus flexibiles, & tractabiles, Visi frequentes Angeli cadaver stipare. Funus magno concursu celebratum est, & venerationis ergo vestes direptæ, capilli præcisi, exequiæ etiam solemnes institutæ, adiuncta panegyri. Sepultus est eodem modo, quem Societas in Sanctorum Virorum funeribus consuevit adhibere, & post menses omnino 19. ad diem 18. Septembris anno 1625. corpus digniorem in locum translatum est, tabe quidem jam magna ex parte confectū; sed quod pro miraculo fuit, nullo graveolentiæ vestigio, cerebrum vero in exeso jam cranio prorsus fuit illibatum. Multis à morte visus est in claro lumine conspicuus; quibus, vel immensum gloriæ suæ pondus declarabat, vel ea visitatione recreatos aliquo beneficio donabat. Cum aliis quoque atq; aliis ornamentis insignis conspectus est, tum vero etiam aliquando cum peculiari Doctoris laureola, ac prærogativa; propterea quod inspirante Deo salutarem Ecclesiæ doctrinam in suis lucubrationibus propinasset. Post hæc increbrescente fama Sanctitatis, & miraculorum, quæ Deus

C

di-

dignatus est meritis, & invocatione Ven. P. Ludovici, sæpius operari, supplicatum est Sedi Apostolicæ à Rege Catholico non semel, aut bis, sed pluries; nec non à multis Archiepiscopis, Episcopis Capitulis Ecclesiarum, & Civitatibus Hispaniæ, ut Sancta Sedes illum referat in Album Beatorum, ac deinde Sanctorum; quod progressu temporis confidimus omnino obtinendum.

Ejus vitam fusc scriptam edidit noster Franciscus Cachupin: scripsit porrò materna lingua Ludovicus per multa, quæ Melchior Treuinnius noster Latinitate donavit, & alii linguis aliis; Ea sunt.

Meditationes de præcipuis Fidei Nostræ misteriis Vitæ, ac Passionis D. N. JESU Christi, & B. V. Mariæ, Sanctorumque. & Evangeliorum occurrentium, cum Orationis Mentalis circa eadem praxi; in sex partes distributæ, & duobus Tomis in 4. comprehensæ.

Dux Spiritualis, in quo agitur de Oratione, Meditatione, & contemplatione; De Visitationibus Divinis, gratiisque extraordinariis.

De Mortificatione, Heroicis actionibus, sive operibus, quæ illas omnes comitantur in 4.

De Christiani Nominis perfectione in quolibet ejus Vitæ genere Tomis quatuor in 4.

Vita P. Balthasaris Alvarez Soc. Jesu Religiosi in 4. Latine post hæc scripsit Ludovicus, atque edidit.

Expositionem Moralem, & Mysticam in Canticum Canticorum, quæ continet exhortationes, sive sermones de omnibus Christianæ Religionis Misteriis, atque Virtutibus Tomis 2. in folio. Rursum prælo paratum reliquit Hispanicè in 8.

Directorium Spirituale ad Confessionem, Communionem, & Sacrificium Missæ obeunda; seu de recto Sacramentorum usu; quod anno 1625. Hispali editum est in 8. uno scilicet anno post obitum Authoris.

Reli-

Reliquit etiã descriptam à se, usque ad suum obitum, Vitam lectissimæ, & admirandæ Virginis D. Marinæ de Escobar; cujus Vitæ partem reliquam ab anno 1624. quo Ludovicus obiit, usque ad annum 1633. quo ad diem 9. Junii decessit ipsa D. Marina, pertexuit P. Michael Orenna, qui Ludovico in gubernanda ejus conscientia suceffit.

Haëtenus P. Nathanael Sotuellus in Bibliotheca Societatis, qui hoc ultimum affirmavit; non quia P. Michael Orenna in lucem emiserit secundam illam partem Vitæ; sed quia, cum esset Confessarius illius V. Virginis, notabat, & in codices referebat, ea quæ illis novem annis gessit, ac passa est; & materiam præbuit P. Andrea Pinto, ut opus illud disponderet multis post annis. Fuit autem P. Orenna Vir magnæ authoritatis in Provincia Castellana; utpotà, qui in illa Provincialis exercuit munus, & Rectoris in Collegiis præcipuis; præsertim in Collegio S. Ambrosii, in quo vixit, & obiit V. P. Ludovicus à Ponte: & Vir magnæ Virtutis, & prudentiæ: ut velinde colligitur, quod meruerit succedere Ludovico à Ponte in munere Confessarii, & Directoris D. Marinæ de Escobar, cujus nomen celebre erat per totam Hispaniam; & quam Deus per viam adeo extraordinariam deducebat: ejusmodi enim feminae Directio, nõ peterat cõmitti nisi Viro valde spirituali, docto, & prudenti. Munus autem hoc cumulatissimè explevit; indefessè assistens eidè Virgini in vita, & in morte. Post ejus autem obitum multum inservivit Illustrissimo Episcopo Vallisoletano D. Fr. Gregorio de Pedrosa; qui commotus fama Sanctitatis illius Fœminæ, duobus menses post ipsius mortem informationem exactissimam confecit super ejus mirabili Vita, Prophetiis, & Miraculis; in qua informatione examinati sunt Testes omni exceptione Majores: Magnates, Senatores Regii, Do-

20
ctores, & Religiosi magnæ authoritatis, & Sapientiæ; inter quos, unus fuit ipse P. Orenna, qui illam tam intimè norat, & alter P. Fr. Andreas à Pöte ex ordine S. Domini Vir præstantis Virtutis, & prudentiæ, frater germanus V. P. Ludovici, qui ob continuas ipsius infirmitates per multos annos Domum hujus Virginis bis per hebdomadam adibat; ut ejus confessionem audiret, & ab ejus ore exciperet, & in commentarios referret Visiones, & revelationes, quas habuerat; ut narrat ipse P. Ludovicus in Prologo, seu introductione Vitæ hujus Virginis postmodum describendo.

Uterque autem Testimonium juratum perhibuit de veritate Virtutum insignium, & Donorum, quibus. P. Ludovicus à Ponte in Prologo illius Historiæ, & in toto corpore operis affirmat, mirabilem hanc Virginem ornata[m] fuisse à Deo; ut constabit legenti tertium librum secundæ partis Vitæ illius, in quo omnia illa latè narrantur à P. Pinto, ea deducente ex informationibus authenticè confectis ab Ordinario. Nihil enim circa Virtutes, & Dona Marinæ de Escobar scriptum est à P. Ludovico de Ponte, quod non inveniatur cum juramento confirmatum ab iis, & similibus Testibus.

Ex his constat, quanti faciendum sit judicium Venerab. P. Ludovici à Ponte in approbatione visionum, & Revelationum Virginis Marinæ de Escobar. Ut autem omnibus constet illum habuisse prudentissimum fundamentum ad judicandum, hujus scemine mirabiles Visiones, & Revelationes, non à Diabolo, nec à proprio ipsius Virginis spiritu, sed ab spiritu Dei fuisse profectas, libet subiicere hic motiva, quibus ad ita judicandum inductus est; in medium producendo Prologum gravissimum, quem illi Historiæ præfixit; quemque attentè legere, ac expendere satis erit ad ferendam sententiam.

IN-